

2) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, iż uregulowanie takie jak to będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym stanowi ograniczenie swobody świadczenia usług ustanowionej przez traktat WE. Ograniczenie to jest jednak uzasadnione celem zwalczania turystyki narkotykowej i związanych z nią uciążliwości.

(¹) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Repertoire Culinaire Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-163/09) (¹)

(Dyrektywa 92/83/EWG — Harmonizacja struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych — Artykuł 20 tiret pierwsze oraz art. 27 ust. 1 lit. e) oraz f) — Wino, porto i koniak przeznaczone do gotowania)

(2011/C 55/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Repertoire Culinaire Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, Londyn — Wykładnia art. 20 i art. 27 ust. 1 lit. e) i f) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316, s. 21) — Zwolnienie z akcyzy — Wino, porto i koniak przeznaczone do gotowania, zawierające sól i pieprz

Sentencja

- 1) Wykładni art. 20 tiret pierwsze dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy dokonywać w ten sposób, że definicja „alkoholu etylowego” zawarta w tym przepisie ma zastosowanie do wina do gotowania i porto do gotowania.
- 2) W okolicznościach takich jak rozpatrywane w sporze przed sądem krajowym zwolnienie ze zharmonizowanego podatku akcyzowego wina do gotowania, porto do gotowania i koniaku do gotowania podlega art. 27 ust. 1 lit. f) dyrektywy 92/83.
- 3) W przypadku gdy rozpatrywane w sporze przed sądem krajowym produkty takie jak wino do gotowania, porto do gotowania i

koniak do gotowania, które uznano za nieobjęte podatkiem akcyzowym lub zwolnione z podatku akcyzowego na podstawie dyrektywy 92/83 i dopuszczone do konsumpcji w państwie członkowskim, w którym zostały wyprodukowane, są przeznaczone do sprzedaży w innym państwie członkowskim, to ostatnie musi zagwarantować identyczne traktowanie tych produktów na jego terytorium, chyba że istnieją konkretne, obiektywne i podlegające weryfikacji dowody, które wskazują, że pierwsze państwo członkowskie nieprawidłowo zastosowało przepisy tej dyrektywy lub że zgodnie z jej art. 27 ust. 1 przyjęcie środków w celu zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania przepisów w zakresie zwolnień oraz zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania tych zwolnień jest uzasadnione.

4) Wykładni art. 27 ust. 1 lit. f) dyrektywy 92/83 należy dokonywać w ten sposób, iż przyznanie zwolnienia przewidzianego w tym przepisie może być uzależnione od przesłanek, takich jak te przewidziane przez ustawodawstwo krajowe będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, a mianowicie ograniczenia kręgu osób uprawnionych do ubiegania się o zwrot, terminu czterech miesięcy na przedstawienie takiego wniosku, określenia minimalnej kwoty zwrotu, wyłącznie jeżeli w świetle konkretnych, obiektywnych i podlegających weryfikacji dowodów przesłanki te są niezbędne do zapewnienia prawidłowego i uczciwego stosowania tego zwolnienia oraz zapobiegania uchylaniu się, omijaniu lub naruszaniu przepisów. Do sądu krajowego należy weryfikacja, czy jest tak w istocie w przypadku przesłanek przewidzianych w tych przepisach.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin — Niemcy) — Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG przeciwko BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Sprawa C-239/09) (¹)

(Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez Republikę Federalną Niemiec na zakup gruntów — Program prywatyzacji gruntów i restrukturyzacji rolnictwa w nowych landach niemieckich)

(2011/C 55/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. K

Strona pozwana: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Berlin — Wykładnia art. 87 WE — Pomoc państwa — Prywatyzacja gruntów w nowych landach niemieckich — Nabywanie gruntów za cenę ustaloną zgodnie z przepisem krajowym przewidującym oszacowanie wartości rynkowej gruntów na podstawie kryteriów regionalnych, która to cena jest niższa od ich rzeczywistej wartości handlowej

Sentencja

Artykuł 87 WE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu regulacji krajowej przewidującej metody obliczeniowe do określenia wartości gruntów do użytku rolnego i leśnego wystawionych na sprzedaż przez władze publiczne w ramach planu prywatyzacji takie jak metody ustanowione w § 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie nabywania gruntów (Flächenerwerbsverordnung) z dnia 20 grudnia 1995 r., o ile metody te przewidują aktualizację cen w przypadkach ich znacznego wzrostu, w taki sposób że cena faktycznie zapłacona przez kupującego będzie jak najbliższa wartości rynkowej tych gruntów.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Fluxys SA przeciwko Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

(Sprawa C-241/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Częściowe wycofanie skargi przez skarżącą w postępowaniu krajowym — Zmiana odnośnych ram prawnych — Odpowiedź Trybunału nie jest już konieczna dla rozstrzygnięcia sporu — Umorzenie postępowania)

(2011/C 55/12)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fluxys SA

Strona pozwana: Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Bruxelles — wykładnia art. 1, 2 i 18 dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57) oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.U. L 289, s. 1) — Rewizja z urzędu reguł ustalania całkowitego dochodu operatorów systemów w przypadku zaist-

nienia nadzwyczajnych okoliczności w trakcie okresu regulacji — Zgodność z prawem wspólnotowym odrębnej taryfikacji działalności w zakresie tranzytu, innej niż stosowana w przypadku działalności w zakresie przesyłania i magazynowania

Sentencja

Nie ma już konieczności udzielania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne przedstawione w sprawie C-241/09.

(¹) Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co. przeciwko College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, dawniej College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Sprawa C-266/09) (¹)

(Środowisko naturalne — Środki ochrony roślin — Dyrektywa 91/414/EWG — Publiczny dostęp do informacji — Dyrektywy 90/313/EWG i 2003/4/WE — Stosowanie w czasie — Pojęcie informacji o środowisku — Poufność informacji handlowych i przemysłowych)

(2011/C 55/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co.

Strona pozwana: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, dawniej College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

przy udziale: Bayer CropScience BV, Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) — Wykładnia art. 14 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1) oraz art. 2 i 4 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26) — Informacja przekazana władzom krajowym w ramach postępowania w sprawie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin umożliwiająca ustalenie maksymalnej ilości pestycydu, jednego z jego składników lub produktów przetworzonych, jaka może być obecna w produktach spożywczych i napojach — Poufność i interes publiczny